

Ifølge den nugældende lovs § 2, stk. 1, udgør statens tilskud 30 øre pr. elevtime i dagskolen, dog ikke ud over 12 kr. pr. undervisningstime, svarende til et elevtal af 40, og 25 øre pr. elevtime i aftenskolen, dog ikke ud over 10 kr. pr. undervisningstime, svarende til et elevtal af 40.

Denne bestemmelse har den fordel, at den er klar og let at administrere, men det er en ulempe, at statstilskuddet ikke kan reguleres i forbindelse med tilskuddet til ungdoms- og aftenskolerne, og at lønberegningen i det hele falder ganske uden for de for ungdoms- og aftenskoleundervisningen fastlagte principper. Det foreslås derfor, at minimums- og maksimumslønnen fastsættes og reguleres på samme måde og med samme beløb som i ungdoms- og aftenskolen; disse beløb andrager efter forslaget foran henholdsvis 9,05 kr. og 13,60 kr. for den almindelige aftenskole og 13,60 kr. og 20,40 kr. for aftenhøjskolen, i det hele en betaling, der ligger den for den landbrugsfaglige undervisning hidtil gældende langt nærmere end tilfældet var, da loven om landbrugsfaglig undervisning vedtoges i 1938.

Da den landbrugsfaglige undervisning som regel omfatter elever fra flere forskellige kommuner, kan det imidlertid blive ret vanskeligt at få kommunerne til at udrede den lokale andel af timebetalingen. Man har derfor foreslået at gøre det til en pligt for kommunerne at udrede det lokale tilskud, når en landbrugsfaglig skole, som landbrugsorganisationerne er gået ind for, og som er godkendt af amtsungdomsnævnet, viser sig at kunne oprettes med mindst 15 elever.

Da den landbrugsfaglige undervisning fortrinsvis er beregnet for de unge, har man anset det for rimeligt at tilskynde de landøkonomiske foreninger til såvidt muligt at indrette dagundervisning ved at foretage en tilsvarende sondring mellem dag- og aftenundervisning, som gælder for ungdomsskolerne, hvorefter statstilskuddet i tilfælde af dagundervisning stiger fra  $\frac{2}{3}$  til  $\frac{3}{4}$  af timebetalingen. Bestemmelsen om, at kommunerne i et vist omfang er pligtige at udrede det lokale tilskud, vil ganske vist ofte medføre, at den lokale kreds ikke kommer ind på nærmere økonomiske overvejelser i forbindelse med undervisningen, men der vil dog sikkert stadig blive en del tilfælde tilbage, hvor det lokale tilskud skal udredes af den stedlige kreds. Man anser det for værdifuldt, at den stedlige kreds således kan komme til at vise sin interesse for undervisningen gennem et økonomisk bidrag; gennem en sådan økonomisk ydelse stimuleres iøvrigt samtidig kredsens interesse for selve undervisningen.

5. Der indføres særlige regler med hensyn til elevtal og elevbetaling, såfremt det drejer sig om videregående undervisning.

6. Rejsegodtgørelse kan ydes efter samme regler som til ungdoms- og aftenskolelærere; det kræver dog ikke særlig godkendelse at benytte tilrejsende lærere, der hører til vedkommende landøkonomiske forenings egen konsulentkreds, men det kan dog ikke være en pligt for vedkommende kommune at udrede den fordrede lokale andel af rejsegodtgørelsen.

7. Reglen om statstilskud til lokaleudgifter er ophævet, idet kommunerne må være pligtige at stille lokaler gratis til rådighed også til den heromhandlede undervisning efter nærmere af undervisningsministeren fastsatte regler.

8. De nugældende regler om statslån til opførelse af bygninger m. m. til undervisningsbrug er udskudt til kapitel VII, hvor der gives generelle regler herom for de forskellige ungdomsskoleformer.